

Už mi láska není dvacet pět,
už mi není ani dvacet šest,
já mám rád svoje pohodlí,
do prázdna voči zabodlý,
k tomu tužku a kus papíru,
v hlavě melodii klavíru
a nápad šitej tví oblíbený písni na míru.

Už mi láska není dvacet pět,
už mi není ani dvacet šest,
já mám rád svůj nepořádek
a pár voblíbenejch pohádek,
k tomu naladěnou kytáru,
sem tam se probrat na áru,
vobčas vodjet ve starým rozbitým rezavým kočáru
někam do Biháru.

Slunce svítí, lípy kvetou,
jdem do parku cestou slepou,
s úsměvem krok vod kroku
cítím jaro v rozkroku.
Jasný hvězdy z hůry padaj,
slůvka nám do veršů skládaj,
plní se náš sen, toť jest inspirativní jen
pro básníky,
pro básníky,
pro básníky,
pro básníky.

Už mi láska není dvacet pět,
už mi není ani dvacet šest,
já miluju svůj půllitr
a sem tam zmizet jako Pitr,
spolu s kamarády nomády
nechat domovinu za zády
a spěchat si dát cukr do kávy
s kouskem rolády
bez marmelády.

Slunce svítí, lípy kvetou,
jdem do parku cestou slepou,
s úsměvem krok vod kroku
cítím jaro v rozkroku.
Jasný hvězdy z hůry padaj,
slůvka nám do veršů skládaj,
plní se náš sen, toť jest inspirativní jen
pro básníky,
Jirky Metelky,
který za střízliva čmáraj na slunce veverka
a zatím stoletej básník,
řek kdosi teď,
rozlomil křídu a napsal na zeď
„miluju svět“.